

**УХВАЛА
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гафтонюка Віктора Тимофійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів статті 2 Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“, першого речення частини третьої статті 67 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“

Київ
3 квітня 2024 року
№ 4-уп(І)/2024

Справа № 3-215/2023(400/23)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Гришук Оксани Вікторівни – доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Колісника Віктора Павловича,
Петришина Олександра Віталійовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Гафтонюка Віктора Тимофійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів статті 2 Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 12–13, ст. 82) зі змінами, першого речення частини третьої статті 67 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 200) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Грищук О.В. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Гафтонюк В.Т. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) окремі приписи статті 2 Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI зі змінами (далі – Закон № 3668), першого речення частини третьої статті 67 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII зі змінами (далі – Закон № 796).

Згідно з оспорюваними приписами:

– «максимальний розмір пенсії (крім пенсійних виплат, що здійснюються з Накопичувального пенсійного фонду) або щомісячного довічного грошового утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною), призначених (перерахованих) відповідно до <...> законів України <...> „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ <...> не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність» (стаття 2 Закону № 3668);

– „максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством,

крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність“ (перше речення частини третьої статті 67 Закону № 796).

На думку автора клопотання, оспорювані приписи Закону № 3668, Закону № 796 порушують його право на належний рівень соціального захисту, гарантованого державою для осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; суттєво звужують зміст і обсяг його права на пенсійне забезпечення; порушують його право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, а також право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та відшкодування завданої порушенням цього права шкоди.

2. Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 17 січня 2024 року № 8-2(I)/2024 відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Перший сенат Конституційного Суду України, повно та всебічно розглянувши матеріали справи, дійшов висновку про наявність підстав для закриття конституційного провадження у справі з огляду на таке.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, визначені статтею 62 цього закону (частина четверта статті 63); підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги (пункт 6 статті 62).

Конституційний Суд України ухвалив Рішення від 20 березня 2024 року № 2-р(II)/2024, яким визнав такими, що не відповідають Конституції України

(є неконституційними), припис статті 2 Закону № 3668, що поширює свою дію на Закон № 796, припис першого речення частини третьої статті 67 Закону № 796.

Зазначене рішення стосується тих самих питань, що їх порушує Гафтонюк В.Т. у своїй конституційній скарзі, а саме окремих приписів статті 2 Закону № 3668, першого речення частини третьої статті 67 Закону № 796.

Отже, конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 62, 63, 65, 67, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Гафтонюка Віктора Тимофійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів статті 2 Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI зі змінами, першого речення частини третьої статті 67 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII зі змінами на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд

України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**